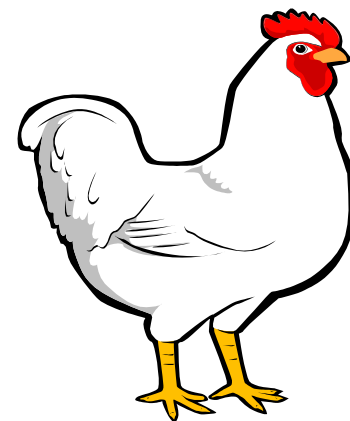
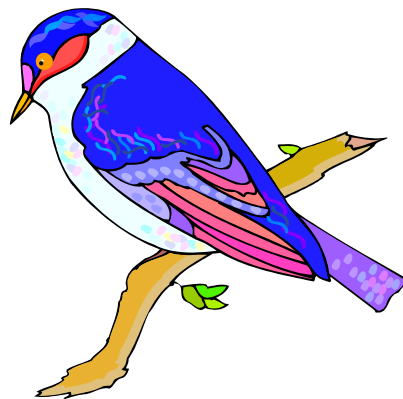

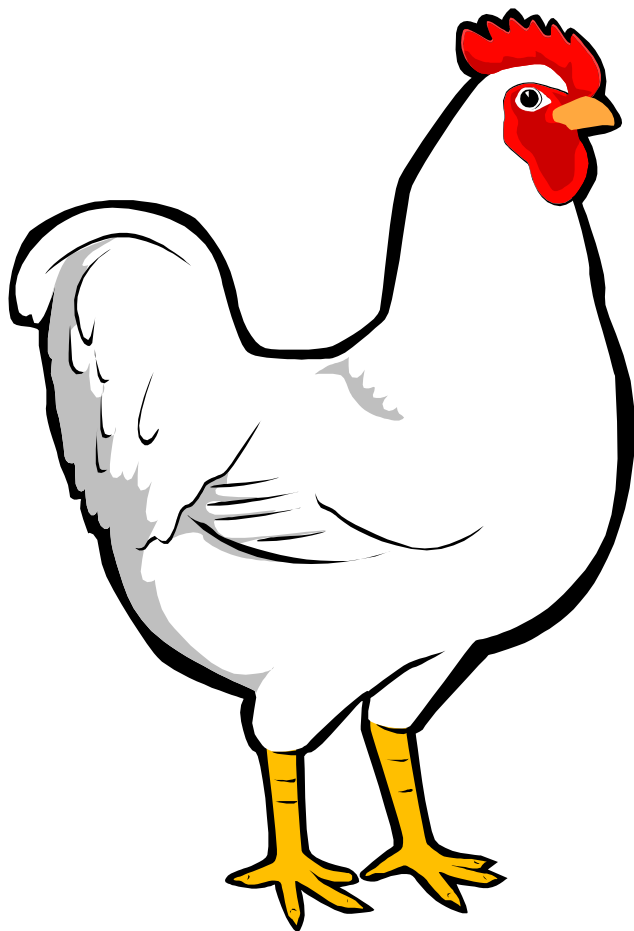
לאה גולדברג

דירה להשכיר

בעמק יפה בין כרמים ושדות, עומד
מגדל בן חמש קומות.

ומי גר במגדל?

בקומה
הראשונה
תרנגולת שמנה.
כל היום בביתה
על משכבה
מתהפכת. היא
כל כך שמנה,
שקשה לה
ללכת.

בקומה השנייה גרה
קוקייה, כל היום
מהלכת, עושה
ביקורים, כי בניה
גרים בבתים אחרים.

בקומה השלישית
חתולה כושית נקיה,
מגונדרת. על צואר
יש לה סרט.

בקומה הרביעית
גרה סנאית.
בשמחה ונחת
אגוזים מפצחת.

בקומה החמישית
גר מר עכבר. אך
לפני שבוע ארז
חפציו ונסע. איש
אינו יודע לאן ומדוע.

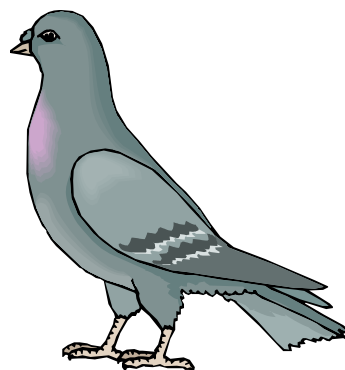
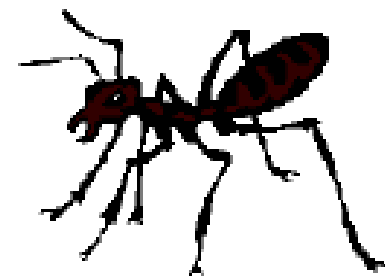
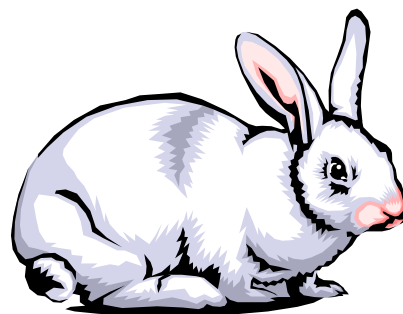
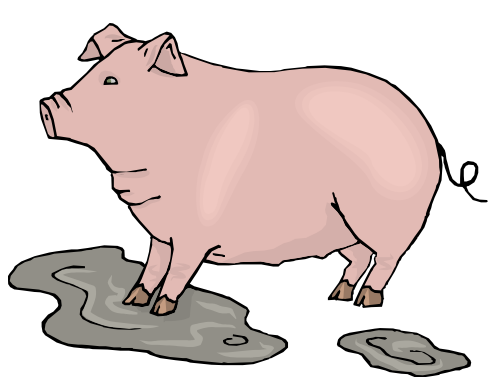
כתבו דירי המגדל שלט

תקעו מסמר מעל הדלת,

וקבעו שלט בקיר:

והנה בשבילים, בדרכים,
בכבישים - אל הבית באים דירים
חדשים.

ראשונה באה הנמלה, לקומה חמישית עולה, קוראת את השלט.
פותחת הדלת ומסתכלת.

באים מכל הדירות השכנים, עומדים מסביבה, מסבירים לה פנים:
-הנאים החדרים בעיניך?

-נאים.

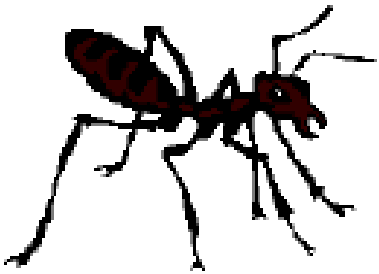
-הנאה המטבח בעיניך?

-נאה.

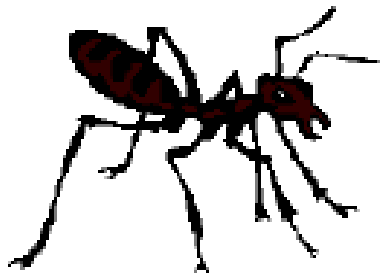
-אם-כן, שבי אתנו, הנמלה!

-לא, לא אשב.

-למה?

השכנים אינם טובים בעיני.
איך אגור אני נמלה בבית אחד עם תרנגולת
עצלה? כל היום על משכבה מתהפכת, מרב
שמן קשה לה ללכת!

הלכה הנמלה באה הארנבת.

חיש מהר עולה לקומה אחרונה. קוראה את השלט, פותחת
הדלת, עומדת

בפנים ומסתכלת.

באים מכל הדירות השכנים, עומדים מסביבה, מסבירים לה
פנים:

-הנאים החדרים בעיניך?

-נאים.

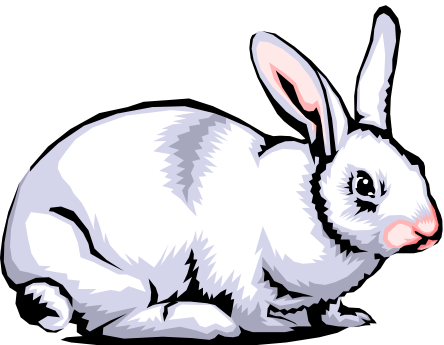
-הנאה המטבח בעיניך?

-נאה.

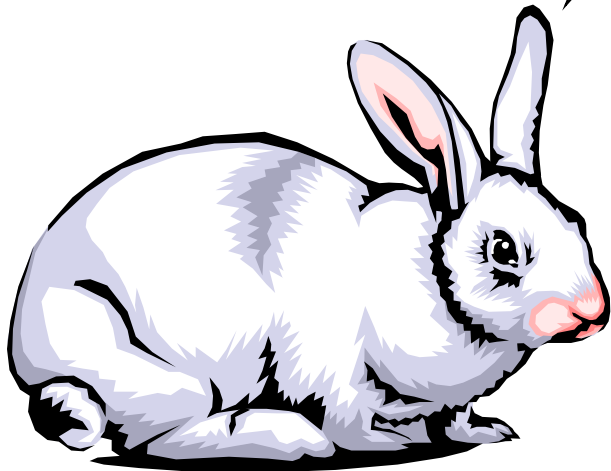
-אם-כן, שבי אתנו, הארנבת!

-לא, לא אשב.

-למה?

השכנים אינם טובים בעיני.
איך אשב פה, אם לעשרים ארנבות,
עם קוקיה מפקירה הבנים?
כל בניה גדלו בקנים זרים, כולם
עזובים, כולם מופקרים.
מה לקח ילמדו מכך ילדי?

**נעלבה הקוקיה, והארנבת
הלכה לה.**

הלכה הארנבת, בא החזיר. קרא את השלט "דירה להשכיר".
ואחרי שקרא את השלט, התגלגל ועלה ופתח את הדלת.
עומד ומביט בעיניו הקטנות בכתלים, בתקרה ובחלונות.
באים מכל הדירות השכנים, עומדים סביבו, מסבירים לו פנים:

-הנאה הדירה בעיניך?

-נאה.

-הנאה המטבח בעיניך?

-נאה המטבח, אף כי איננו מלוכלך!

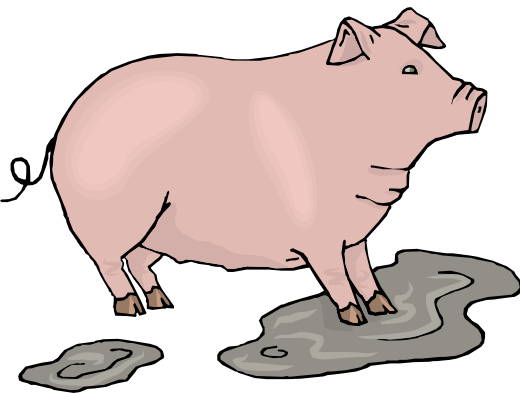
-הנאה המסדרון בעיניך?

-נאה.

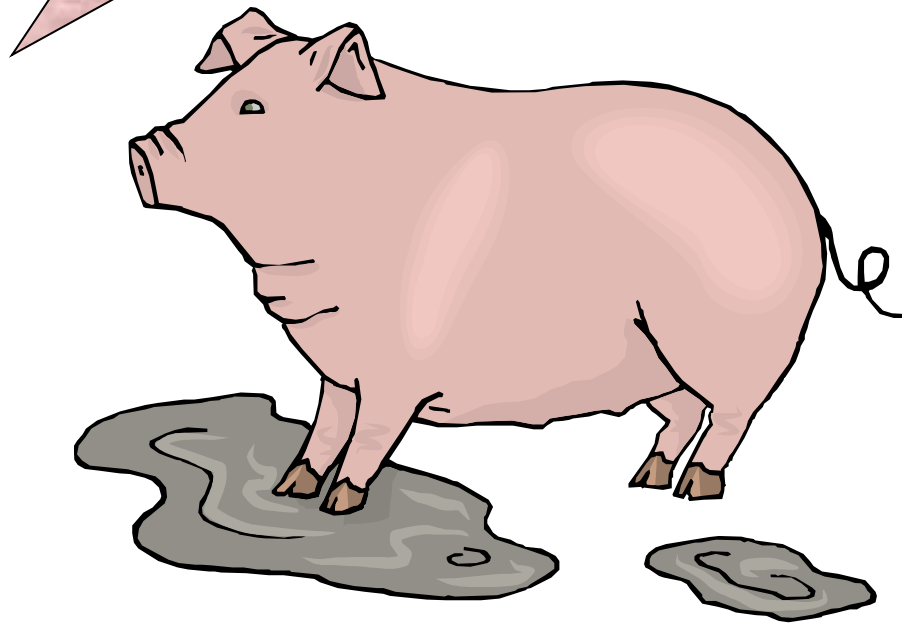
-אם כן שב אתנו!

-לא, לא אשב

-למה?

השכנים אינם טובים בעיני. איך אשב אני חזיר, לבן בן לבנים
מימי בראשית, בכפיפה אחת עם חתולה כושית! לא נאה לי
ולא יאה לי.

קראו השכנים:
לך, לך לך חזיר!
גם לנו לא נאה ולא יאה!

הלך החזיר בא הזמיר. שר הזמיר בקול רנה,
עולה הזמיר לקומה אחרונה.
קורא את השלט, פותח הדלת, מסתכל בדירה,
בכתלים, בתקרה...

באים מכל הדירות השכנים, עומדים מסביבו מסבירים לו פנים:

- הנאים החדרים בעיניך?

- נאים.

- הנאה המטבח בעיניך?

- נאה.

- אם כן שב איתנו!

לא, לא אשב.

השכנים אינם טובים בעיני. כי איך
אשב בשלוח ובנחת, וסנאית כל
היום אגוזים מפצחת. עולה קול
פיצוחה עד לב השמים, איום ונורא,
מחריש אוזניים.

ואוזני רגילות לקולות אחרים, רק
לשירים ולמזמורים.

נעלבה הסנאית והזמיר
הלך לו.

הלך הזמיר, באה יונה.

חיש- קל עלתה לקומה אחרונה.

קוראה את השלט, פותחת הדלת, עומדת בפנים ומסתכלת.

באים מכל הדירות השכנים, עומדים מסביבה מסבירים לה פנים:

- הנאים החדרים בעיניך?

- החדרים צרים.

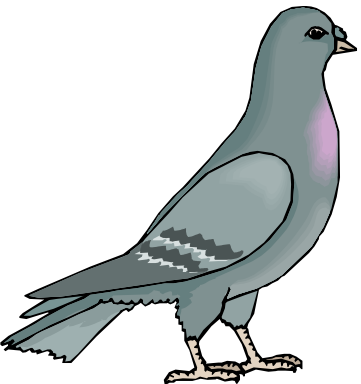
-הנאה המטבח בעיניך ?

- נאה המטבח, אך אינו מרוח.

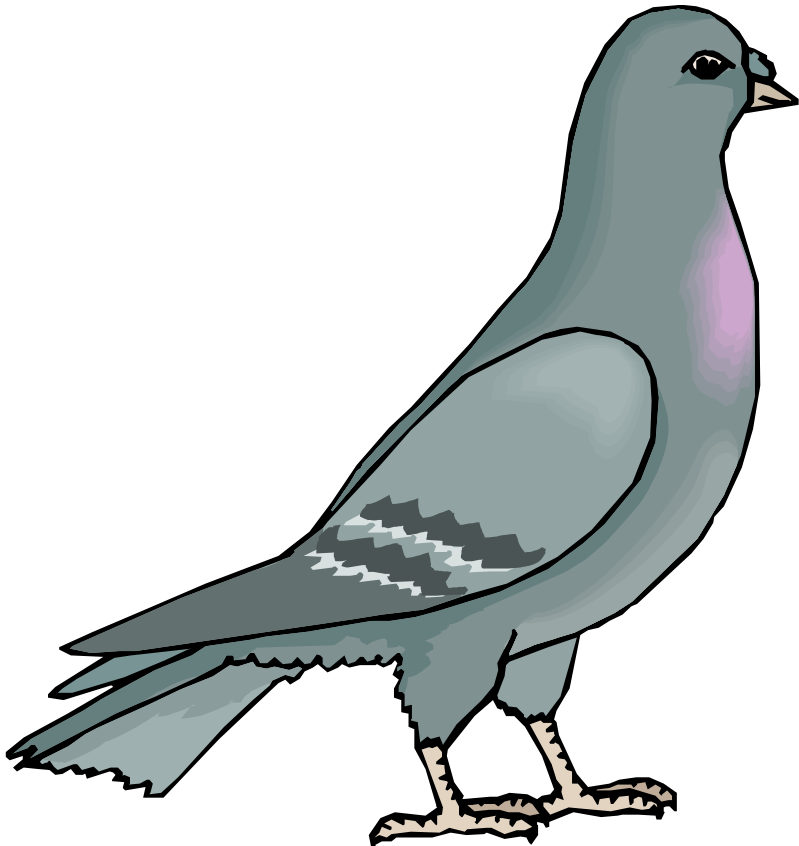
- הנאה המסדרון בעיניך?

- מרובה בו הצל, המסדרון אפל.

- ובכן לא תשבי אתנו?

אשב ואשב בחפץ לב, כי
השכנים טובים בעיני.

**שכרה היונה את הדירה.
יום יום הומה היא בחדרה.**

